

Savivaldybių žinios



LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 12 (872)

2019 m. birželio 22 d.
Išėina šeštadieniais



„SOSCINĖ“ PYNĖ VAINIKĄ ANT EŽERO KRANTO

8 p.

Romo Gurklio nuotr.

Pasaulio alytiškių sambūryje pikniko prie Dailidės ežerėlio metu Alytaus miesto meras Nerijus Cesiulis apdovanojo Alytaus ambasadoriaus pagarbos ženklu ir miesto vėliava ekonomikos rinkų analitiką Paulių Kunčiną (dešinėje), atvežusį savivaldos atstovams daug profesionalių patarimų

„SU NAUJA KARTA ATEINA PROVERŽIS“, –

TEIGIA LSA VICEPREZIDENTĖ, LAZDIJŲ RAJONO MERĖ AUSMA MIŠKINIENĖ

4–5 p.

PASITIKĖJIMĄ MIESTU REIKIA GAIVINTI

9 p.

TIK TREČDALIS DARBUOTOJŲ MANO, KAD JŲ DARBDAVYS JUOS VERTINA

23 p.

NUSTOKIME TĖVYNĘ GIRDĖTI NUDAILINTOSE IR NE VISADA NUOŠIRDŽIOSE KALBOSE

28–29 p.



SU NAUJA KARTA ATEINA PROVERŽIS



Taip atrodo Lazdijų aikštė
einant į savivaldybę

Justė BRIGĖ

Birželio 26 d. vyks Lietuvos savivaldybių asociacijos (LSA) naujosios valdybos posėdis. „Labai džiaugiuosi, kad Lietuvos savivaldybių asociacijos vadovybėje derinama institucinė ir naujoji patirtis. Toks derinys – puiki galimybė greitam ir geram rezultatui pasiekti“, – teigia LSA viceprezidentė, Lazdijų rajono merė Ausma Miškinienė.

„Tikiuosi, kad Lietuvos savivaldybių asociacija bus aktyvi ir stipri jungtis tarp savivaldos galimybių ir centrinės valdžios lūkesčių. Dirbdama Žemės ūkio ministerijoje mačiau, kad tiek ministerijose, tiek Vyriausybėje, tiek Seime yra daugybė žmonių, kurie nori padėti savivaldybėms ir kuria labai gerus teisės aktus, bet praktinėje grandinėje, kai teisės aktas pradeda veikti, neretai iškyla vienokių ar kitokių nesuderinamumų. Asociacija ir turėtų išgryninti problemas, pateikti jas tiems asmenims, kurie gali priimti sprendimus. Asociacija turi būti konstruktyvi kiekvienos savivaldybės ir centrinės valdžios partnerė. Emocijos reikalingos tiek, kiek jų reikia problemoms išgryninti. Kai problema išgryninta, reikia inicijuoti argumentuotas diskusijas, kaip ją išspręsti, kad būtų išvengta tų neigiamybių, kurios kartais atsiranda“, – mintimis dalijasi LSA viceprezidentė A. Miškinienė.

ANKSTESNĖ PATIRTIS – NAUDINGA SAVIVALDAI

LSA vadovybė kol kas dar nėra pasidalijusi sričių, kurias koordinuos viceprezidentai. Tai planuojama padaryti birželio 26 d. vyksiančiame valdybos posėdyje. „Manau, naudinga būtų tos srityse, kuriose esu sukaupusi

didelę patirtį. Tai centrinės valdžios teisės aktų rengimas, žemės ūkio gamyba, maisto pramonė, žemėtvarka, vandentvarka, investicijos, aplinkosauga. Būsiu laiminga, jei man bus patikėtos tos sritys. Žinau, kas reglamentuojančius teisės aktus ir kokie teisės aktai rengiami, kokie galimi siūlymai, ką reikėtų daryti. Žinau, ir ko tikisi savivalda. Ilgą laiką asociacijos ir savivaldybių buvusius santykius galima apibūdinti stumk-trauk. Tikslas visų buvo vienodas, bet nesusitardavo dėl priemonių. Taigi turime susitarti dėl priemonių, kuriomis pasieksime rezultatą“, – pabrėžia A. Miškinienė ir pasidalija nuomone apie įsisenėjusių problemų sprendimą.

Jos manymu, teisės disponuoti valstybine žeme suteikimas savivaldai galėtų tapti puikia motyvacija žemės reformai paspartinti. „Toms savivaldybėms, kuriose užbaigta žemės reforma, reikėtų atverti galimybę disponuoti valstybine žeme. Išties esama tvarka nėra naudinga nei valstybei, nei savivaldybėms. Savivaldybės įdeda daug pastangų, ieškodamos investuotojų, bet neretai tos pastangos lieka be rezultato, nes savivaldybės negali disponuoti valstybės žeme. Dėl esamų procedūrų prarandamas laikas, o investuotojai nenori laukti. Jie ima dairytis į



Merė Ausma Miškinienė:
„Esu vadovė, kuri telkia, o ne skaldo“

kitas savivaldybes, kitas valstybes. Jei norime, kad jie liktų Lietuvoje, turime susitarti, turime vieni kitais pasitikėti. Turime nustoti bijoti ir matyti baubus ten, kur jų nėra. Kiek spėjau susipažinti, matau, kad kiekvienoje savivaldybėje dirba tokie žmonės, kuriems svarbus rezultatas. Manau, liko praeityje tie laikai, kai buvo perrenkami rezultato nesukūrę politikai. Žmonės labai gerai prisimena, ir vien priešrinkiminėmis kalbomis jų nebesužavėsi“, – kalba pašnekovė.

SVARBUS AKTYVUS DALYVAVIMAS

Lazdijų rajono merė A. Miškinienė tikisi, kad sprendžiant įsisenėjusias problemas bus aktyvesnės savivaldybės ir jose dirbantys specialistai. „Mane visada stebindavo

kai kurių savivaldybininkų elgesys. Išsiunti į savivaldybes derinti parengto teisės akto projektą, o jis sugražinamas be jokių pastabų. Taip ir neaišku, ar teisės aktas parengtas be priekaištų, ar jo savivaldyje dirbantys specialistai nesuprato, ar net neskaitė. Geras rezultatas pasiekiamas bendradarbiaujant. Bendradarbiauti reikia ir tada, kai sekasi, ir tada, kai nesiseka, – pabrėžia viceprezidentė. – Asociacija yra labai stiprus organas, vienijantis skirtingų partijų atstovus vieninteliu tikslui – savivaldai stiprinti. Tad po ta kepture visi turi kurti gerą rezultatą. Tačiau Lietuva dar labai jauna valstybė, ir mes visko išmoksime, nes mokomės labai greitai. Su ateinančia nauja karta ateina proveržis.“

Motyvuoti savivaldybių specialistus aktyviai dalyvauti rengiant savivaldai svarbius teisės aktus ar esamų pakeitimus, viceprezidentės manymu, galima labai tiksliai formuluojant užduotis ir parodant rezultatą.

TELKTI, O NE SKALDYTI

Viena svarbiausių A. Miškinienės nuostatų tiek dirbant LSA, tiek vadovaujant Lazdijų rajono savivaldybei, yra telkti, o ne skaldyti. „Neabejoju, kad man pradėjus dirbti savivaldybėje baimių buvo daug. Natūralu, kad taip pasitinkami pokyčiai po 16 vieno žmogaus vadovavimo metų. Visi bijome to, ko nepažįstame. O kai sužinome, pamatome, kad visai neblogai. Dirbti į savivaldybę atėjau su geranorišku tikslu, tad ir anksčiau dirbusių, ir naujų specialistų interesus sekasi gerai suderinti. Tiek dirbdama žemės ūkio viceministre, tiek dabar labai vertinu skirtingas žmonių patirtis. Labai reikalinga ir institucinė atmintis, kurią turi dešimt ir daugiau metų savivaldybėje dirbantys specialistai. Ir labai vertingos naujos patirtys, kurios ateina kartu arba kurias radau atėjusi. Esu vadovė, kuri telkia, o ne skaldo. O žmonės visada renkasi. Juk ne veltui yra toks gražus pasakymas, kad žuvis ieško, kur giliau, o žmogus – kur geriau. Vertinsiu kiekvieną, kuris liks dirbti komandoje. Esu reikli sau ir kitiems, tad lengva nebus, bet Lazdijams reikia greitų ir gerų rezultatų. Jei žmonės dirbs, ir bus rezultatas, bus įvertintas kiekvienas prie to prisidedantis“, – teigia Lazdijų rajono merė A. Miškinienė.

SUVIENIJO BENDRI TIKSLAI

Lazdijų rajono tarybos koalicijoje susivienijo Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga ir Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų ir Lietuvos socialdemokratų partijos atstovai. A. Miškinienė atstovauja Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungai, merės pavaduotoju išrinktas Tėvynės sąjungai-Lietuvos krikščionims demokratams atstovaujantis Audrius Klėjus. „Mūsų koalicijos startas – bendrų nuostatų aptarimas prieš prasidedant rinkimų kampanijai. Nors programų nederiname, bet matėme, kad mūsų pagrindinės nuostatos sutampa. Mes visi buvome už

Lazdijų gaivinimą, visi supratome, kad juos reikia keisti. Nenorėdami sukelti žmonių emocijų, sutarėme, kad kiekviena partija rinkimuose dalyvausime atskirai, kad kiekviena partija kelsime savo kandidatą į merus, bet per kampaniją vieni kitų nekritikuosime. Kilus kokiems nesutarimams, susitiksime ir apsitarime. Nebuvome pasirašę jokių susitarimų, bet po rinkimų tai, kas buvo patvirtinta rinkos paspaudimu, vyksta, ir drąsiai galiu sakyti, kad esame tam tikras naujo požiūrio į politiką pavyzdys. Mūsų pagrindinis siekis – ne pos-tai, bet konkretūs pokyčiai“, – kalba merės pavaduotojas A. Klėjus ir pasidžiaugia, kad pastaruoju metu viešojoje erdvėje neigiamą informaciją apie Lazdijus keičia teigiama.

Vicemerams tikisi, kad Lazdijai dabar bus labiau girdimi Lietuvoje. Tam neabejotinai įtakos turės ir tai, kad rajono merė yra LSA viceprezidentė. „Manau, jos patirtis bus labai naudinga Lazdijų rajonui ir visoms Lietuvos savivaldybėms. Tikiu, kad dabar galėsime aktyviau išreikšti savo nuomonę ir būsime išgirsti. Labai gaila, kad tiek Baltosios knygos kūrimas, tiek regioninės politikos formavimas neprasisėdėjo nuo pačių atokiausių ir mažų savivaldybių“, – kalba A. Klėjus.

Vicemero manymu, per ilgą užsisėdėjimą valdžioje nėra geras dalykas. Tai iškreipia demokratiją, susidaro palankios galimybės feodalizmo apraiškoms rastis. Jo manymu, merams vertėtų įvesti kadencijas.

NEIŠNAUDOTOS RAJONO GALIMYBĖS

„Lazdijai – patogi vieta gyventi. Nors retai mūsų darbo diena baigiasi 17 valandą, bet jei pavyksta laiku išeiti, mes turime puikias galimybes nuvažiuoti pailsėti prie ežero. Lazdijuose yra pakankamai vietų darželiuose, tad rajonas svetingas jaunuoms šeimoms. Ir senjorai čia gali rasti sveiką ir malonią aplinką gyventi“, – Lazdijų rajono privalumus vardija vicemerams.

Kol kas Lazdijų rajonas nėra ta vieta, kurioje rastųsi naujos darbo vietos. Tad dalis rajono gyventojų dirba Alytuje, Marijampolėje.



Merės pavaduotojas Audrius Klėjus:
„Drąsiai galiu sakyti, kad esame tam tikras
naujo požiūrio į politiką pavyzdys“

Laukiama investuotojų, tikimasi ir esamų įmonių plėtros. Vienas didžiausių galimybių plėtrai turi Mockavos suskystintų medžiagų terminalas. „Kol kas savivaldybė ieškome dugno, nuo kurio atsispyrę galėtume pradėti gaivinti rajoną. Manau, jau radome. Tik šiek tiek dar reikia išsigrnynti, kad galėtume veržliau eiti į priekį. Mūsų gamta labai palanki turizmui plėtoti. Turime europinę vėžę ir stengiamės ją išnaudoti. Aktyviai ieškome bendradarbiavimo su Lenkijos savivaldybėmis. Kol kas Lenkijos pasienis silpniausiai išvystytas su Lietuva, o tai naujos galimybės Lazdijų rajonui“, – mintimis apie ateitį dalijasi A. Klėjus.

Jo žodžius patvirtina ir birželio antrą savaitgalį vykusį Lazdijų pasienio fiestą. Joje daugiausia svečių sulaukta iš Lenkijos. Jau pirmąją Pasienio fiestos dieną Lazdijų rajono savivaldybę aplankė ir su mere A. Miškiniene susitiko delegacija iš Vieleno (Lenkija), vadovaujama merės Elžbietos Rybarczyk. Kitą dieną prie jų prisijungė ir delegacijos iš Ožyšo, Lukovo ir Seinų. Svečiams pristatytas Lazdijų rajonas, aptartos galimybės pasinaudojant ES parama suteikti daugiau gyvybės Lietuvos ir Lenkijos pasieniui.



Čia gali rasti sveiką
ir malonią aplinką
gyventi

KĄ PARODĖ KĖDAINIŲ VERSLO ĮMONIŲ APKLAUSA?

Astijus KRAULEIDIS

Kėdainių rajono verslo įmonių apklausa patvirtino nuostatą, kad rajonas verslui labai patrauklus. Taip mano 63,8 proc. apklaustųjų. Verslininkams patogiausia gauti informaciją elektroniniu paštu ir susirasti internete. Daugiau kaip pusė verslininkų labai trūksta net elementarių žinių apie verslo klasterius, o didesnė dalis pasiryžusi investuoti į technologijas ir darbuotojų kvalifikaciją per artimiausius metus.

Šių metų pradžioje tyrime dalyvavusių įmonių atstovų nuomone, investicijas rajone labiausiai skatina tinkama infrastruktūra verslo ir pramonės teritorijose, tinkama žemės sklypų ir nekilnojamojo turto pasiūla verslui, aktualios informacijos pasiekiamumas ir verslo konsultacijos.

PRIEŠTARINGI TEIGINIAI

Analizuodami pateiktus apklausos rezultatus, Kėdainių rajono savivaldybės vadovai verslo atstovų atsakymuose mato tam tikrą prieštaravimą. Nors verslininkai lyg ir teigia, kad viskas tenkina rajone, net geografinė padėtis, ir vertina LEZ buvimą rajone (46,2 proc.), o gerai ir net labai gerai vertina verslo aplinkos kūrimo ir gerinimo sąlygas (55,1 proc.), paslaugų verslui teikimą (56,5 proc.), tačiau du penktadaliai (41,8 proc.) sako, kad trūko savivaldybės bendradarbiavimo ir informacijos verslui, ir net teigiama, kad nėra rimtų verslo plėtros strategijų.

Nors nemaža dalis respondentų (24 iš 69) neturi nuomonės ar nežino, ko Kėdainių rajono savivaldybėje trūksta verslo kūrimui ir plėtrai, tačiau iš turinčių aiškią nuomonę daugiau nei pusė (55,3 proc.) mano, kad trūko savivaldybės bendradarbiavimo, informacijos apie infrastruktūros plėtrą. Dar beveik 29 proc. respondentų mano, kad reikia pritraukti daugiau užsienio investuotojų, tobulinant mokesčių sistemą.

„Teiginys, kad pasigesta iš savivaldybės didesnio bendradarbiavimo ir komunikacijos su verslu ir verslininkais, nuteikia tik pozityviai. Atveria iki šiol neišnaudotas galimybes. Tai rodo, kad artimiausiu metu galėsime išsiaiškinti, kokie konkretūs poreikiai slypi po šiais verslininkų teiginiais, ir galvosime, kaip juos kuo greičiau patenkinti. Būsime draugiškesni ir daugiau bendrausime. Manau, kad po gilesnio ryšio atsiradimo galėsime kalbėti ir apie kartu parengtus savivaldybės ekonominės plėtros ir infrastruktūros, investicijų pritraukimo strateginius planus“, – teigia rajono meras Valentinas Tamulis.

NESUREIKŠMINA NEI LENGVATŲ, NEI PARAMOS

Tyrimas atskleidė, kad lengvatos veikiančiam verslui nėra tokios svarbios kaip manyta. Skalėje nuo 1 iki 10 verslo atstovai



Kėdainių
Rinkos aikštė

labiausiai pagal svarbumą pirmoje vietoje išskyrė nekilnojamojo turto mokesčio lengvatą, po jos – žemės nuomos mokesčio ir žemės mokesčio lengvatas. Tačiau jos nesiekia nė penkių balų. Veikiančios verslo įmonės nesureikšmina ir Smulkiojo verslo rėmimo fondo teikiamų galimybių ir jo teikiamos paramos. Daugelis vertindami fondo kryptis pateikė vidutinius arba žemesnius balus. Iš fondo veiklų aktualiausia verslininkams – mokymo kursų išlaidų dengimas.

NORI GAUTI INFORMACIJĄ ELEKTRONINIU PAŠTU IR TOBULĖTI

Be to, svarbiausia verslui išlieka informacija apie ES paramos teikiamas galimybes. Informaciją verslas pageidauja gauti per siunčiamus elektroninius naujienlaiškius arba rasti interneto svetainėse. Pagrindinis reikalavimas – išlaikyti šių informacijos kanalų ir juose pateikiamos informacijos kokybę. O svarbiausia forma informacijai teikti yra kvalifikuotos konsultacijos verslui ir įvairūs mokymai. Jų kokybė yra vertinama gerai. Savivaldybės organizuojamos konsultacijos, renginiai ir mokymai vertinami labiausiai iš visų veiklos sričių. Net 55 proc. apklaustųjų trūksta elementarios informacijos apie verslo klasterį.

INVESTUOS Į DARBUOTOJUS IR TECHNOLOGIJAS

Verslininkai mano, kad informacijos apie verslo galimybes Kėdainių rajone sklaida gali puikiai vykti ir dažniau pristatant rajoną užsienio investuotojams. Investuoti rajone skatina tinkama infrastruktūra verslo ir pramonės teritorijose (43,5 proc. respondentų sutinka su šiuo teiginiu) ir tinkama žemės sklypų ir nekilnojamojo turto pasiūla verslui (29,0 proc. respondentų sutinka su šiuo teiginiu).

Kalbėdami apie save, 56,5 proc. apklaustų verslininkų per ateinančius metus labiausiai linkę investuoti į darbuotojų kvalifikacijos kėlimą ir technologijų diegimą arba tobulinimą.

Apklausa vyko šių metų pradžioje. Jos metu apklaustos 69 rajone veikiančios įmonės. Iš jų daugiau nei pusė tyrime dalyvavusių respondentų atstovauja mažoms įmonėms (55,1 proc.), perpus mažai (24,6 proc.) – vidutinėms įmonėms, didelėms – 7,3 proc., labai mažoms įmonėms – 7,2 proc., o mažiausia dalis (5,8 proc.) respondentų dirba pagal verslo liudijimą ar vykdo individualią veiklą.

MARIJAMPOLĖS DĖMESYS VERSLUI INTENSIVĖS

Aurelija BANIULAITIENĖ

Birželio 6 d. Marijampolės savivaldybės meras Povilas Isoda ir jo komanda susitiko su Kauno prekybos, pramonės ir amatų rūmų (KPPAR) Marijampolės filialo vadovais ir verslininkais. Verslininkai domėjosi, kokiomis formomis naujoji savivaldybės valdžia planuoja bendradarbiauti su verslo pasauliu. Meras P. Isoda teigė, kad dėmesys verslui tik intensyvės. Administracijoje bus greitinamos leidimų, planavimo dokumentų išdavimo ir paramos skyrimo procedūros. „Pernai turėjome sėkmės

istoriją ir norime, kad tai būtų ne išimtis, bet įprasta praktika“, – sakė meras. Jis daug vilčių teikia „Verslios Lietuvos“ Marijampolėje steigiamai nemokamo verslumo erdvei „Spiečius“, taip pat užsiminė apie savivaldybės verslo tarybos steigimą. Mero teigimu, kol kas dar derinamas šio patariamojo organo formatas, kad būtų kuo mažiau formalumų, bet daugiau realios naudos. Meras pristatė savo pavaduotoją Paulių Marozą, kuris kuruos investicijų skatinimo ir verslo plėtros savivaldybės teritorijoje klausimus.

KPPAR Marijampolės filialo pirmininką

UAB „Mantinga“ generalinį direktorių Kęstutį Svitojų ir narius domino Marijampolės LEZ'o plėtra, numatomi infrastruktūros plėtros projektai, Marijampolės savivaldybės Smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos teikiamos galimybės, vykdomų ES infrastruktūros projektų neigiama įtaka verslui ir jos kompensavimo priemonės, jaunimo kaip darbo jėgos pritraukimas į regioną, grįžtančių emigrantų vaikų integravimas ir jų ugdymo poreikių tenkinimas ir kitos aktualijos. Verslininkai taip pat turėjo pasiūlymų, kaip dar pagerinti viešąją infrastruktūrą, pagražinti miestą.

PASITIKĖJIMĄ MIESTU REIKIA GAIVINTI

Birželio 14–15 dienomis Alytuje, Dainų slėnyje, buvo švenčiamas miesto gimtadienis. Viena šventės dalių – Pasaulio alytiškių sambūris. Kaip teigia Alytaus miesto meras Nerijus Cesiulis, sambūris – tik viena bendravimo su pasaulio alytiškiais forma. Diskusijos vyksta socialiniuose tinkluose, nes pasiekti rezultatų padeda betarpiškas bendravimas.

Gerbiamas mere, kuo svarbus pasaulio alytiškių sambūris Alytaus miestui?

Sambūris, sukviečiantis alytiškius iš viso pasaulio, vyksta ketvirtą kartą. Mums nesvarbu, kurioje pasaulio vietoje jie gyvena, svarbu, kad jie gimė ir gyveno Alytuje, kad myli šį miestą ir nori jam padėti. Keliasdešimt tūkstančių pasaulyje išsibarsčiusių lietuvių save vadina alytiškiais. Atvykę į sambūrį jie pabendrauja su alytiškiais, sužino miesto problemas, išsiaiškina, ko miestui reikia. Jie mums gali patarti, pasidalyti geriausiais pavyzdžiais, padėti surasti investuotojus. Jau turime gerų pavyzdžių. Kai kurias Alytuje besikuriančias įmones atvedė alytiškiai. Neseniai pasaulio alytiškiai mūsų miestui padovanojo pasodinę iš viso pasaulio suvežtų labai retų medžių parką. Tačiau norint pasiekti gerų rezultatų reikalingas betarpiškas bendravimas. Su jais bendraujame ne tik per sambūrį. Labai daug diskusijų vyksta socialiniuose tinkluose. Į diskusijas stengiamės įtraukti kuo daugiau alytiškių ir džiaugiamės, kad jų daugėja. Jei Lietuvoje pasikeis situacija, jei augs ekonomika, jie pasirengę grįžti į tėvų žemę. Jau ir dabar nemažai alytiškių grįžta.

Tikriausiai dažniau grįžta naujoji emigrantų banga?

Dažniausiai grįžta ekonominiai emigrantai, išvykę ieškoti geresnio gyvenimo. Dalis jų ten jau susikūrė pakankamai gerą gyvenimą, tačiau matydami, kad ir Lietuvoje auga ekonomika ir didėja atlyginimai, pradeda galvoti apie sugrįžimą. Juk gyvendamas kitoje šalyje, nepaisant, kokį tu gyvenimą besusikurtum, visada būsi imigrantas. Savoje šalyje visada būsi alytiškas, būsi lietuvis.

Esate ekonomistas, nemažai dirbote vadybininku. Kaip Jūsų turima patirtis padės pasauliui pristatyti Alytaus miestą ir jo galimybes?

Alytaus pristatymas pasauliui – ne vieno mero, bet visos miesto bendruomenės reikalas. Tiek per rinkimus, tiek bendraudamas su bendruomene sakiau ir sakau, kad kol kas trūksta pasitikėjimo miestu. Tą pasitikėjimą reikia atgaivinti. Atsiradus pasitikėjimui miestu, atsiranda noras išvykusiems sugrįžti ir bendrauti su mumis. Tą pasitikėjimą turime išauginti. Keičiasi kartos. Ir ne tik Alytaus mieste. Kartos keičiasi politikoje. Keičiasi požiūris ir į išvykusius savo krašto žmones.



Alytaus miesto meras Nerijus Cesiulis (dešinėje) ir užsienyje ragavęs emigranto duonos savivaldybės administracijos direktorius Rolandas Juonys pasaulio alytiškių sambūryje

Galbūt valdančioji koalicija jau yra numačiusi žingsnius pasitikėjimui miestu gaivinti?

Esame numatę labai daug priemonių pasitikėjimui gaivinti. Daugiausia dėmesio skiriame investicijoms ir švietimui. Juk dažnas emigrantas mūsų klausia, ar sugrįžęs į Alytų jis galės savo vaiką nuvesti į darželį, į mokyklą, ar mokytojai susikalbės su jo vaiku, kalbančiu kita kalba. Ir, žinoma, ji domina darbo vietas. Net būsto skatinimo programa skatina sugrįžimą. Pernai septyniolika emigrantų, pasinaudodami savivaldybės pagalba, nusipirko būstus. Šiais metais pageidavimą pasinaudojant savivaldybės pagalba įsigyti būstą jau pareiškė trisdešimt emigrantų. Žinoma, miestui, kuriame gyvena 53 tūkstančiai žmonių, tai nėra daug, bet turint galvoje, kad įsikurs šeimos, tą skaičių turime padauginti mažaisiais iš trijų. O dar tik pusė metų tępraėjo.

Jūsų manymu, iš kur atsirado žmonių nepasitikėjimas miestu, valdžia, savo šalimi?

Manau, mes per mažai įtraukiame žmones į visuomeninę veiklą. Man patinka Danijos pavyzdys. Ten kiekvienas žmogus atstovauja bent keturioms-penkioms grupėms. Tai žmonės suvienija, ir tada atsiranda pasitikėjimas valdžia. Lietuvoje išrenkame valdžią ir iškart pradėdame ją keikti. Gal tai lietuviškas mentalitetas?.. Tačiau pastaruoju metu žmonės keičiasi, pradeda šypsotis, į gyvenimą pradeda žiūrėti kitaip. Ir jei gerbi paprastą žmogų, jis pradeda pasitikėti. Konkretus pavyzdys. Daugiau kaip 20 metų per miesto dienas rengiame furšetus. Anksčiau į juos būdavo kviečiami įmonių ir įstaigų vadovai, investuotojai, susirinkdavo politikai. Šįkart į furšetą pakvietėme autobuso vairuotoją, kuris kiekvieną dieną veža mūsų žmones,

pakvietėme parkus prižiūrintį ir gėles sodinantį specialistą, pakvietėme olimpiadoje laimėjusį moksleivį, jo tėvus, talentus ugdančią muzikos mokytoją, gydytojus, dėstytojus, kitus alytiškius, dirbančius savo mieste ir jo gyventojų labui. Mes norime parodyti, kad mums visi yra lygūs.

Miestui tenka spręsti nemažai problemų. Ar savivaldybė pajėgia visas jas išspręsti? Kokių pokyčių reikėtų santykiuose tarp savivaldos ir centrinės valdžios?

Kai kalbi, susikalbi. Nereikia klijuoti etiketų – raudonas, žalias... Nereikia žiūrėti į partiškumą. Mes visi esame išrinkti tautos. Jei pagaliau pamiršime, kad vieni nemėgsta vieny, kiti – kitų, o galvosime apie miesto ir čia gyvenančių žmonių ateitį, sprendimus visada rasime. Man patinka dabartinės šalies valdžios požiūris į regionus, tačiau man nepatinka, kad to požiūrio nepagrindžia pinigais. Tačiau džiugu, kad iš centrinės valdžios matau vis teisingesnį požiūrį į regionus. Ir man visiškai nesvarbu, kas tuos pokyčius inicijuoja. Man rūpi miestas. Manau, kad jei ir kiti politikai pradės vertinti ne priklausymą vienai ar kitai partijai, bet miesto reikalus, mes išspręsimės visas problemas. Svarbu kompetencija, o ne partiškumas.

Alytaus miesto taryboje dirba įvairaus amžiaus ir tikriausiai įvairių požiūrių žmonės. Tad kaip sekasi surasti balansą?

Galiu atsakyti vienu žodžiu: bendraujame. Aš kaip meras nežinau daug dalykų ir nebijau to pasakyti, nes meras ir neturi visko žinoti. Jis turi žinoti, kieno paklausti. Sudėjus jaunatvišką entuziazmą su vyresnės kartos patirtimi, galima pasiekti labai gerų rezultatų.

Kalbino Justė Brigė

DREVERNOJE SUSITIKO AKTYVIAUSIAS ŽEMAITIJOS JAUNIMAS

Gintarė PLUNGIENĖ



Birželio 5 d. Drevernoje startavo jau 14 metus iš eilės rengiama jaunimo vasaros akademija „Kartu mes galim daug – 2019 m.“. Tai – jau antras kartas, kai malonūs organizaciniai rūpesčiai užgula Klaipėdos rajono savivaldybės Jaunimo reikalų tarybos ir jaunimo reikalų koordinatorės Adelijos Radžienės pečius. Tačiau prie šiųmetės visų Žemaitijos savivaldybių jaunimui skirtos stovyklos organizavimo prisijungė ir Gargždų atviro jaunimo centro komanda su direktore Inesa Gaudutyte. Didžiąją dalį lėšų – 17 tūkst. eurų skyrė Klaipėdos rajono savivaldybė.

„Nuoširdžiai sveikinu atvykusius pas mus į keturių vandenų kraštą, į Dreverną – mažųjų laivų uostą. Linkiu patirti gražiausių įspūdžių ir

namo sugrįžti su geromis idėjomis ir naujienomis“, – akademijos dalyvių sveikino Klaipėdos rajono mero pavaduotoja Violeta Riaukienė.

Sveikinimo žodį tarė ir Klaipėdos rajono tarybos, Jaunimo reikalų tarybos narys Martynas Pocius, akademijos „krikštamotė“ Skuodo rajono vicemerė Daiva Budrienė. Tris dienas trukusiame renginyje jaunuoliai ne tik diskutavo aktualiais klausimais, sėmėsi jaunimo veiklos plėtrai reikalingų žinių, bet dalyvavo ir fizinio aktyvumo užsiėmimuose, edukacinėse programose ir pažintinėse ekskursijose po rajoną.

„Dėkojame rajono valdžiai, kad jaunimui skirate daug dėmesio“, – sakė kitų savivaldybių jaunimo reikalų koordinatoriai. Klaipėdos rajono meras Bronius Markauskas, dalyvaudamas akademijos uždarymo ceremonijoje, džiaugėsi, kad šiemet akademija vyko kaip tik Drevernoje – vietoje, kuria didžiuojasi ne tik dreverniškiai, bet ir visas Klaipėdos rajonas. „Žinau, kad puikiai padirbėjote, ir aš jums net pavydžiu. Pats būdamas jaunas dalyvaudavau panašiose stovyklose, tad puikiai žinau, ką reiškia ir kiek duoda tokie pasibuvimai kartu“, – sakė meras. Gražios vasaros jaunuoliams linkėjo ir rajono tarybos narė, Jaunimo reikalų tarybos pirmininkė Rasa Petrauskienė. Ypatingus padėkos žodžius ji skyrė jaunimo reikalų koordinatoriui A. Radžienei ir Gargždų atviro jaunimo centro direktorei I. Gaudutytei, kurių dėka aktyvus ir motyvuotas jaunimas buvo sukviestas į renginį.

Beveik 300 jaunuolių akademijos metu dalyvavo darbo grupėse. Didžioji dalis jaunuolių Drevernoje lankėsi pirmą kartą ir, kaip patys sakė, iš Klaipėdos rajono išsivežė pačius gražiausius įspūdžius, daug naujų pažinčių ir žinių.

Kitąmet Jaunimo vasaros akademiją rengs Klaipėda. Rajono meras B. Markauskas jaunimo akademijos vėliavą iškilmingai perdavė Klaipėdos miesto savivaldybės mero pavaduotojui Arvydui Cesiuliui (nuotr. viršuje).



RAJONINIŲ LIGONINIŲ PAVYZDŽIUI – 70!



Rita ŽADEIKYTĖ

Šiaulių rajono Kuršėnų ligoninei birželio 9-ąją sukako lygiai 70 metų. Per šiuos metus ligoninė gelbėjo gyvybes, padėjo atstatyti sveikatą nebesuskaiciuojamam skaičiui kuršėniškių, Šiaulių rajono gyventojų. Per 70 metų pasikeitė ne viena gydytojų, medicinos darbuotojų karta. Ne kartą keitėsi ir pati ligoninė. Buvo visko – ir pakilimų, ir baimės, kad ligoninės Kuršėnuose apskritai gali nebelikti. Savo jubiliejų Kuršėnų ligoninė pasitinka pasikeitusi ne tik statusu, bet ir išvaizda, plačiai atvertomis paradinėmis durimis. O Sveikatos apsaugos ministerija Kuršėnų ligoninę teikia pavyzdžiu daugeliui Šiaulių apskrities ir visos Lietuvos rajonų ligoninių, kaip reikia tvarkytis ir teikti reikiamą pagalbą žmonėms.

PAGARBA KOLEKTYVUI

Kuršėnų ligoninės kolektyvas (*nuotr.*) jubiliejų šventė su ištikimiausiais partneriais ir pagalbininkais. Ligoninės kolektyvą ir direktorę Renatą Noreikaitę sveikino Seimo pirmininko pirmoji pavaduotoja Rima Baškienė, Šiaulių rajono meras Antanas Bezarus, rajono tarybos nariai Vaida Gričienė, Ada Grakauskienė ir Algis Mačiulis, glaudžiai bendradarbiaujančių su Kuršėnų ligonine įstaigų vadovai, artimiausi kaimynai.

Ligoninės jubiliejaus proga Šiaulių rajono mero A. Bezaro padėkos raštais apdovanojami gydytojai Elena Giržadienė, Stanislava Zakarienė, Robertas Šaulys, bendrosios praktikos slaugytojos Albina Fokienė ir Eugenija Sidabrienė. Savo kolegas apdovanojo ir ligoninės kolektyvas.

DŽIUGINA NE TIK KURŠĖNUS

Norint patekti į Kuršėnų ligoninę jau nebereikia ieškoti kiemo durų. Į ją jau

plačiai ir svetingai atsiveria ne vieną dešimtmetį buvusios aklinaai uždarytos paradinės durys iš pačios Kuršėnų miesto širdies – J. Basanavičiaus gatvės.

Ne vienas kuršėniškis, užlipęs patogiais laiptais į ligoninę, juokiasi – ar tikrai į Kuršėnų ligoninę patekęs? Tai geriausias komplimentas ligoninės personalui ir vadovei, rajono tarybai, savivaldybės vadovams, sugebėjusiems per 2015–2019 metų kadenciją nuveikti labai konkrečių darbų, skirti reikiamą biudžeto lėšų, kad būtų aiški ligoninės ateitis.

Per maždaug trejus metus Kuršėnuose įvyko stebuklas. Ligoninė ne tik nežlugo. Įstaiga atsigavo, turi aiškią viziją ir labai konkrečių misiją.

Dar kovo mėnesį sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga su Šiaulių rajono meru A. Bezaru, savivaldybės administracijos direktoriumi Gipoldu Karkleliu, kitais rajono vadovais iškilmingai perkirpo atidarymo juostelę ir atvėrė duris į atsinaujinusią Kuršėnų ligoninę. Įstaiga pasikeitusi iš esmės – ne tik savo statusu, naujomis galimybėmis, modernia aparatūra, bet svarbiausia – požiūriu į žmogų.

Sveikatos apsaugos ministras A. Veryga Kuršėnų ligoninę dabar rodo pavyzdžiu, kaip nepabūgus permainų galima dirbti ir kilti aukštyn.

2018 m. liepos 1 d. pradėjo veikti planas, kuris pasiteisino. Iš gydymo įstaigos, kurioje gydymo paslaugų jau beveik nebebuvo įmanoma teikti dėl pasibaigusios licencijos, aparatūros ir specialistų trūkumo, o dar smaigė ir šimtatūkstantinės skolos, Kuršėnų ligoninė pasirinko realią išeitį – tapo slaugos įstaiga, kurioje teikiamos ir būtinosios, skubios pagalbos paslaugos, Dienos stacionaro paslaugos, veikia Konsultacijų poliklinika, teikiamos rehabilitacijos, dantų protezavimo

paslaugos. Jeigu sveikatos bėda rimtesnė – tiesioginis koridorius į Respublikinę Šiaulių ligoninę.

Pagaliau Šiaulių rajono gyventojai turi ir per 70 slaugos lovų, kur žmogui skiriamas ir deramas dėmesys, ir pakankamai vietos palatose.

Dar daugiau – didžiojoje dalyje ligoninės patalpų padarytas remontas, arčiau pacientų ir medikų perkelta administracija.

Ant Kuršėnų ligoninės direktorės R. Noreikaitės stalo pasitinkant jubiliejų – stirta senų albumų, kuriuos iš savo archyvo atnešė ilgametis ligoninės gydytojas Robertas Šaulys. Iš senųjų nuotraukų šypsosi daugeliui kuršėniškių, Šiaulių rajono žmonių pažįstami gydytojų, seselių veidai, sugrąžinantys prisiminimus apie tai, kaip viskas buvo.

1949-ųjų birželio 9 dieną Strugaičių kaime, – dabar tai Kuršėnų Pušyno gatvės 6 numeriu pažymėtas namas, – atidaryta pirmoji Kuršėnų apskrities ligoninė, kurioje buvo dešimt lovų, du gydytojai ir medicinos sesuo, kurią tada atstojo Pirmojo pasaulinio karo sanitaras. Nei rentgeno, nei antibiotikų, o kai ligoninėje pritrūkdavo žibalo primusui, ant kurio virindavo švirkštus, ligoninės darbuotojai belsdavosi pas kaimynus. Taip apie Kuršėnų ligoninės pradžią yra pasakojusi pirmoji vadovė – ligoninės vyriausioji gydytoja Emilija Žekonienė.

Šiaulių rajono mero A. Bezaro, administracijos direktoriaus G. Karklelio visokeriopa pagalba, rajono tarybos geranoriški sprendimai, nuolatinių rėmėjų iš Vokietijos Zygfrido ir Ingridos Logallų vizitai su dovanomis ligoninės direktorei R. Noreikaitei padėjo visų akivaizdoje padaryti stebuklą – kad Kuršėnų ligoninė turėtų ne tik 70 metų praeitį, bet ir dabartį ir ateitį.

TIK TREČDALIS DARBUOTOJŲ MANO, KAD JŲ DARBDAVYS JUOS VERTINA

Rūta LATINYTĖ

Tik 51 proc. dirbančiųjų jaučiasi vertinami pakankamai, tik 33 proc. mato karjeros galimybes, taip pat tik 31 proc. apklaustųjų mano, kad jų organizacija yra suinteresuota išlaikyti gerus darbuotojus. Tokias visuomenės nuotaikas atskleidė konsultacinės grupės „Anderrrs“ šį pavasarį atliktas Lietuvos visuomenės nuomonės tyrimas. Jo tikslas buvo atsakyti į klausimą, kodėl kai kuriose organizacijose, padaliniuose arba skyriuose, net ir dedant nemažai pastangų, niekaip nepavyksta padidinti darbuotojų įsitraukimo ir pasiekti pozityvesnio požiūrio į organizaciją.

DARBUOTOJŲ NUOTAIKOS KELIA NERIMĄ

„Tyrimas patvirtino hipotezę, kad skirtingiems psichologiniams asmenybių tipams priklausantys žmonės tuos pačius darbo aplinkos elementus vertina skirtingai. Tai, kas tinka ir patinka vienam darbuotojui, gali visiškai netikti kitam. Rezultatai taip pat atskleidė silpniausias darbuotojų požiūrio apie įmonę vietas ir tai, kad bendra situacija, susijusi su darbuotojų motyvacija ir pasitikėjimu, Lietuvoje yra gana liūdna. Pamatėme, kad būtina ne tik atsižvelgti į darbuotojų asmenybių skirtumus, bet tiesiog skirti žmonių savyboms ir poreikiams daugiau dėmesio“, – teigia tyrimo vadovė Laima Ramanauskaitė-Merkienė.

„Center for American Progress“ duomenimis, darbuotojo kaita vidutiniškai kainuoja nuo 10 iki 30 proc. jo metinės algos. Nemotyvuoti darbuotojai taip pat dirba mažiau veiksmingai, nededa papildomų pastangų, nesidalija informacija. Pagrindinėmis priežastimis keisti darbą, jei atlyginimas užtikrina visus pagrindinius poreikius, psichologai įvardija pirmiausia santykius su tiesioginiu vadovu, paskui nepakankamas tobulėjimo galimybes ir tik trečioje vietoje atsiduria dar didesnis darbo užmokestis.

„To paties tyrimo duomenimis, išsiaiškino, kad geriausiai apie savo įmonę ar organizaciją atsiliepia darbuotojai, kurie joje dirba tarp trejų ir penkerių metų – tai yra tikras aukso amžius. Todėl, praradus gerą specialistą ir priėmus naują, teks laukti trejus metus, kol jis galės visiškai atsiskleisti ir gerai jaustis. Žinoma, tai priklauso nuo įmonės, tačiau bendra statistika yra kaip tik tokia“, – teigia L. Ramanauskaitė-Merkienė.

DĖMESYS DARBUOTOJAMS NE VISADA PADEDA

Pasak ekspertės, vis dažniau kalbama apie darbuotojų įsitraukimą ir priemones, kaip



jį galima būtų pakelti. Dalis įmonių kasmet atlieka darbuotojų įsitraukimo tyrimus, nagrinėja rezultatus ir investuoja į tai, kad žmonių motyvacija ir įsitraukimas didėtų. Vieniems investicijos atsiperka ir rezultatai džiugina, tačiau atsitinka ir taip, kad organizacija investuoja, stengiasi, tačiau rezultato kaip nėra, taip nėra. „Jeigu organizacijoje yra darbuotojas arba visas skyrius, kurio įsitraukimo lygio niekaip nepavyksta padidinti, reikėtų atidžiau pasižiūrėti, kokie gi žmonės ten dirba. Gal tai yra informacinių technologijų specialistai, tarp kurių vyrauja analizuojančio asmenybinio tipo žmonės? Tuomet tikėtina, kad reikalai nėra tokie prasti, tiesiog tai yra žmonės, labiau už kitus linkę viską kritikuoti, todėl, net pakeitus vadovą arba dalį komandos, įsitraukimo tyrimo rezultatai nešauna į viršų“, – teigia L. Ramanauskaitė-Merkienė.

Įmonės darbuotojų vidinės kultūros ir motyvacijos klausimais konsultuojanti socialinio dizaino kūrėja Jurga Želvytė pažymi, kad tokie rezultatai dar kartą pabrėžia, jog

įsitraukimo tyrimai organizacijose turėtų būti atliekami su labai konkrečiu tikslu – norint jį pakelti arba stebėti pavojaus signalus.

„Kartais darbuotojų įsitraukimo gali būti net neįmanoma pamatuoti tradiciniais būdais, nes tam tikro tipo darbuotojai tiesiog nėra linkę dalyvauti ir net neatsakinėja į apklausų klausimus arba tai daro nenuoširdžiai. Svarbu kelti klausimą, ar visada būtina siekti nusistatytų statistinių įsitraukimo rezultatų. Galbūt verčiau rūpintis, kad darbuotojai savo komandose tiesiog jaustųsi patenkinti. Iš esmės, kai įmonė išauga iki 100 darbuotojų ir daugiau, tampa būtina kurti atskiras darbuotojų jungiančias grupes, antraip žmonės nebesijaučia kolektyvo dalimi ir nebūna lojalūs“, – teigia J. Želvytė.

Konsultantės pataria į kiekvieną su darbo santykiais susijusią sritį pažiūrėti atidžiau ir geriau pažinti įmonėje dirbančius žmones. Tuomet jiems parinktos veiklos ir motyvacinės priemonės neprasilenks su būdingais asmenybės bruožais.

PATARIMAS

Norint rasti kelią į darbuotojų širdį ir motyvaciją, svarbu pažinti, kokios asmenybės dirba organizacijoje, tačiau tai yra tik pati pradžia. Pasak „Anderrrs“ konsultantės L. Ramanauskaitės-Merkienės, norint geriau pažinti darbuotojus nebūtina atlikti sociologinį tyrimą, reikia rasti progą kalbėtis su žmonėmis, nelaukti tam metinio pokalbio. Kita vertus, jeigu įmonės vadovai mato, kad motyvacija krinta, geri specialistai išeina, o kolegų nuotaikos kelia nerimą – geriau nedelsti ir kreiptis pagalbos į išorinius specialistus. Žvilgsnis iš šalies neretai padeda pamatyti tai, ko senbuviai nebepastebi, ir pasiūlo naujų sprendimų.

SVAJONĖ IŠSIPILDĖ

Jurgita VANAGĖ

Palangos kurhauzo medinė dalis jau netrukus pradės kilti iš pelenų – pasirašyta medinės dalies restauracijos darbų sutartis. Ją parašais patvirtino valstybės įmonės „Lietuvos paminklai“ direktorius Vydmantas Drumsta ir rangovas – UAB „Pamario restoratorius“ direktorius Aldas Kliukas (nuotr. su meru Šarūnu Vaitkumi centre). Planuojama, kad pastato išorė bus atstatyta dar šiais metais, iki žiemos.

Iki šio ilgai laukto žingsnio eita ne vienus metus – po 2002 m. rugpjūtį įvykusio gaisro, kuriame visiškai sudegė medinė ir smarkiai apgadinta buvo mūrinė Kurhauzo dalis, šio istorinio pastato griuvėsiai net dešimtmetį darkė Palangos miesto centrą, nes visą laiką kildavo ginčų tarp bendraturčių – Palangos miesto savivaldybės ir privačių asmenų – dėl žemės sklypo dydžio prie Kurhauzo. Išsprendus šį klausimą, savivaldybė ėmėsi atstatyti jai priklausančią mūrinę pastato dalį. 2012 m. gruodį atstatyta išorė, o 2013 m. sutvarkytas ir visuomenės poreikiams pritaikytas vidus. Pastatas perduotas kurorto kultūros bendruomenei. Čia įsikūrė Palangos kultūros ir jaunimo centras, imti rengti kultūros renginiai, visuomenės susibūrimai. Per metus mūrinėje Kurhauzo dalyje įvyksta apie 200 kultūros renginių.

Tačiau privatiems asmenims priklausiusi medinė Kurhauzo dalis po gaisro nebuvo tvarkoma. Savininkams nesirūpinant jiems priklausančia pastato dalimi, po daugybės perspėjimų buvo inicijuotas pastato dalies paėmimas, ir 2017 m. birželio 30 d. Klaipėdos apygardos teismas konstatavo – Palangos kurhauzo medinė dalis, siekiant ją išsaugoti ateinančioms kartoms, turi būti perimta valstybės nuosavybėn.

Vyriausybei priėmus nutarimą, 2017 m. spalio 17 d. medinė Kurhauzo dalis perduota Palangos miesto savivaldybei. Tais pačiais metais buvo atlikti pastato medinės dalies tyrimai, parengtas pamatų tvarkybos darbų projektas, o 2018 m. restauruoti Kurhauzo medinės dalies pamatai.

Šiais metais parengtas Kurhauzo tvarkybos projektas ir gautas tvarkybos leidimas. Medinė pastato dalis bus atkurama pagal surinktą ir archyvuojamą ikonografinę medžiagą. Palangos kurhauzo medinės dalies tvarkybos rangos darbų suma – 974 tūkst. eurų.

„Kai pildosi svajonės, žmogus yra laimingas. Mano didžiausia svajonė išsipildė būtent šiandien, nes Palangai bus sugrąžintas dar vienas istorinis akcentas – restauruota medinė Kurhauzo dalis. Už tai, kad ši svajonė pildosi, esu labai dėkingas buvusiai Kultūros paveldo departamento direktorei Dianai Varnaitėi ir

pavadootojui Algimantui Degučiiui, valstybės įmonės „Lietuvos paminklai“ direktoriui V. Drumstai. Be abejonės, ir trims Lietuvos Respublikos premjerams – Andriui Kubiliui, Algirdui Butkevičiui ir Sauliui Skverneliui, šios Vyriausybės kancleriui Algirdui Stončaičiui, Klaipėdos apygardos teismui už galutinius ir visuomenės poreikius atitinkančius sprendimus, auksarankiams įmonės „Pamario restoratorius“ darbuotojams ir jos vadovui Aldui Kliukui, savivaldybės tarybai ir administracijos darbuotojams, ypač juristams Vytautui Korsakui ir Petriui Kaminskui ir administracijos vadovei Akvilei Kilijonienei ir jos pavadootojai Violetai Staskonienei“, – sakė Palangos miesto meras Šarūnas Vaitkus.

Meras pabrėžė, kad Kurhauzo restauracija yra svarbi ne tik Palangai ir palangiškiams, bet ir visai Lietuvai. „Kurhauzas yra istorinis objektas, nes kaip tik nuo šio pastato atsiradimo Palanga pradėjo vystytis kaip kurortas. Tai buvo pirmasis Palangos viešbutis, čia nuolat vyko ir visuomenės susibūrimai, kultūros renginiai. Per dešimtmetį, kai pastatas buvo sudegęs, kiekvieno palangiškio širdyje buvo nevilts ir liūdesys. Ir ne tik palangiškiai – niekas nesuprato, kodėl miesto širdyje dešimtmetį buvo eksponuojami griuvėsiai. Labai džiaugiuosi, kad mūsų komandai tai išspręsti pavyko“, – sakė meras.

